

Рудакова Ніна Яківна

Доктор технічних наук, фахівець у галузі нафтопереробки та нафтохімії

Народилася 21 жовтня 1916 р. у м. Армавір Краснодарського краю (Росія). У 1942 р. закінчила факультет технології нафти Грозненського нафтового інституту. Працювала інженером-технологом, потім була начальником лабораторії на озокеритній копальні в смт Шор-Су Узбецької РСР, головним інженером, директором заводу «Ферганозокерит», директором озокеритної копальні в Сель-Рохо Таджикиської РСР.

У 1949 р. Н. Я. Рудакова переїхала на Львівщину. Протягом 1949–1953 рр. вона очолювала Львівський НПЗ, у 1953–1954 рр. була головним інженером тресту «Укрнафтозаводи», потім — директором Першого дрогобицького нафтопереробного заводу.

З 1959 р. Ніна Яківна працювала в інституті «ВНДІПКнафтохім» (нині — УкрНДІНП «МАСМА»). Тут пройшла шлях директора Львівської філії, завідувача лабораторії дослідження якості нафтопродуктів, завідувача відділу оливо і мастил спеціального призначення (1963–1977). За період роботи в цій установі Ніна Рудакова організувала лабораторію, яка виконала низку акту-

альних тем, зокрема у сфері виробництва парафінів для харчової промисловості, СЖК та інших нафтопродуктів. У 1958 р. вона захистила кандидатську дисертацію, а в 1975 р. — докторську на тему «Карбамідне комплексоутворення вуглеводнів сирової нафти і проблеми його промислового використання».

Ніна Яківна створила науковий напрям з удосконалення технології виготовлення та застосування спеціальних оливо, парафінів, розчинників і мастильно-холодильних рідин на основі нафтової сировини. Вони набули широкого впровадження у промислове виробництво. Виконана нею фундаментальна робота щодо карбамідного комплексоутворення сирової нафти стала вагомим внеском у науку про нафту. На основі отриманих експериментальних результатів запропоновано принципово змінену схему переробки та транспортування високопарафіністої нафти.

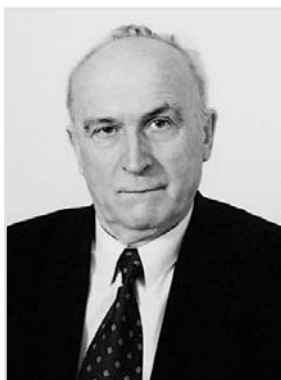
Під керівництвом Н. В. Рудакової виконано ґрунтовні дослідження для створення мастильно-холодильних рідин, гартувальних оливо, які набули широкого застосування в автомобільній, машинобудівній, підшипниковій та інших галузях промисловості. Вона була науковим керівником п'яти аспірантів.

У її науковому доробку — понад 150 наукових праць, виданих у співавторстві, зокрема дві монографії та 41 винахід. Неодноразово виступала з науковими доповідями на конференціях, симпозиумах, конгресах.

Протягом багатьох років Ніна Яківна була депутатом Львівської міської ради, членом президії обласного Науково-технічного товариства нафтової і газової промисловості, головою секції з переробки нафти та газу, членом спеціалізованих рад із захисту кандидатських і докторських дисертацій.

Нагороджена трьома орденами та трьома медалями.

Померла 7 січня 2011 р.

Савків Богдан-Василь Павлович

Гірничий інженер, академік УНГА, фахівець у сфері експлуатації нафтових та газових родовищ і підземного зберігання газу

Народився 8 травня 1933 р. у с. Шульганівка Чортківського району на Тернопільщині. Протягом 1949–1954 рр. навчався у Львівському політехнічному інституті.

Після закінчення вишу до 1963 р. Б. П. Савків працював на підприємствах об'єднання «Туркменнефть». Взяв участь у відкритті, освоєнні та введенні в експлуатацію унікального нафтогазового родовища Котур-Тепе. В 1977 р. на відзначенні 100-річчя нафтової промисловості Туркменістану Б. П. Савківа названо в числі 15-ти «найстаріших працівників нафтової промисловості республіки, які віддали всі сили та знання на створення паливної бази Туркменістану».

Упродовж 1963–1967 рр. Богдан Савків був завідувачем Качанівського нафтопромислу Охтирського НПУ. За період його керівництва збільшено видобуток нафти у 3,5 рази, розпочато утилізацію супутнього газу та газифікацію південної Сумщини.

З 1967 р. Богдан Павлович обіймав посаду старшого інженера виробничого відділу з розробки родовищ об'єднання

«Укргазпром». Займався експлуатацією глибоких свердловин, їх капітальним ремонтом. З його ініціативи та за активною участю розроблено і впроваджено підземне обладнання, яке забезпечило надійну експлуатацію свердловин Хрещищенського ГКР й істотне зменшення їх кількості відносно попереднього проекту, запроваджено одночасно-роздільну експлуатацію свердловин на Пролетарському і Перещепинському родовищах.

Протягом 1969–2007 рр. Б. П. Савків працював головним технологом та на інших посадах у сфері підземного зберігання газу в об'єднанні «Укргазпром» та НАК «Нафтогаз України». За його безпосередньою участю було створено другу за потужністю в Європі мережу підземного зберігання газу.

Богдан Павлович спільно з науковцями галузі розробив оригінальні способи створення та експлуатації сховищ. Він став одним з ініціаторів створення унікального Більче-Волицько-Угерського підземного сховища газу, брав участь у його проектуванні та виведенні на проектну потужність. У 1994–1995 рр. був ініціатором та взяв безпосередню участь у створенні концепції підземного зберігання газу в країні на перспективу.

Результати його дослідницької діяльності стали основою для наукових праць. Так Б. П. Савків є автором 80 статей, надрукованих у фахових журналах і збірниках, двох монографій із підземного зберігання газу, співавтором трьох монографій, десяти винаходів. Він також опублікував у періодичні преси близько 30 публіцистичних статей.

Нагороджений двома медалями СРСР, медаллю «Будівничий України», низкою відомчих відзнак. Йому присвоєно звання «Почесний працівник газової промисловості», «Заслужений працівник промисловості України».